

Nr 63.

Ankom till riksdagens kansli den 30 juni 1942 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ändrade pensionsbestämmelser för lärarpersonal vid folkhögskolor och vissa lantbruksundervisningsanstalter.

I en den 8 maj 1942 dagtecknad proposition nr 327, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t att i huvudsaklig överensstämmelse med vad i propositionen förordats utfärda erforderliga bestämmelser angående ändrade pensionsvillkor för lärarpersonal vid

- a) folkhögskolor; samt
- b) lantbruks-, lantmanna- och lanthushållsskolor ävensom lanthushållningsseminariet å Rimforsa.

I särskilda den 8 maj 1942 dagtecknade propositioner, nr 274 och nr 313, har Kungl. Maj:t förelagt riksdagen förslag angående löneroglering för lärarpersonalen *dels* vid folkhögskolorna, *dels ock* vid vissa lantbruksundervisningsanstalter. Den nu föreliggande propositionen innefattar förslag till pensionsreglering för ifrågavarande lärarkategorier.

I förevarande proposition uttalas till en början, att det med hänsyn till att frågan om gränsdragningen för statens pensionsanstalts verksamhetsområde inom en nära framtid torde komma att göras till föremål för närmare undersökning syntes angeläget att icke för närvarande genomföra sådana ändringar i reglementet för pensionsanstalten, som kunna föregripa den mera omfattande undersökningen rörande anstaltens verksamhet. *Föredragande statsrådet* har fördenskull förordat, att pensionsregleringen för nu ifrågavarande lärare erhåller provisorisk karaktär i avvaktan på den förenämnda utredningen och i huvudsak inskränkes till sådana åtgärder, som kunna anses mera omedelbart påkallade av de samtidigt framlagda förslagen till löneroglering för samma personal.

I. Folkhögskolorna.

Det föreliggande förslaget om pensionsreglering för lärarpersonalen vid folkhögskolorna grundar sig på ett av *skolöverstyrelsen* den 20 januari 1942 avgivet förslag i ämnet, varöver yttranden avgivits bland annat av *statskontoret*, *statens pensionsanstalt* och *styrelsen för svenska folkhögskolans lärarförening*.

Nuvarande pensioneringsbestämmelser.

Folkhögskolornas lärarpersonal är för närvarande inordnad under bestämmelserna i kap. IV i reglementet för statens pensionsanstalt.

För föreståndare samt fast anställda, extra ordinarie och vikarierande ämneslärare är anslutningen till pensionsanstalten obligatorisk, under det att för lärare i övningsämne pensionsrätt vinnes först efter särskild, hos anstalten gjord ansökan, som skall föregås av en utav skolöverstyrelsen godkänd reglering av befattningshavarens avlönings- och övriga anställningsförhållanden. Tjänstepensionsunderlaget utgör för föreståndare och ämneslärare $\frac{2}{3}$ av den i gällande författning fastställda kontanta slutavlöningen, i förekommande fall ökad med beräknat värde av fri bostad med bränsle. Tjänstepensionsunderlaget må dock icke överstiga 6,000 kronor. Å tjänstepension — i allmänhet ökad med s. k. pensionsförhöjning I enligt kungörelsen nr 280/1925 — utgår för närvarande dels dyrtidstillägg enligt kungörelsen nr 275/1925, dels ock kristillägg enligt härför gällande bestämmelser. Familjepensionsunderlaget utgöres av 300 kronor jämte 20 procent av tjänstepensionsunderlaget, vartill kommer dyrtidstillägg. Emellertid skall familjepensionen jämlikt bestämmelserna i kungörelsen nr 508/1939 utbytas mot s. k. ny familjepension, varå utgår procentuellt tillägg samt kristillägg. Tjänstepensionsavgiften för annan lärare än extra ordinarie eller därmed likställd lärare utgör $3\frac{1}{3}$ 0/0 och för extra ordinarie lärare 1 0/0 av tjänstepensionsunderlaget. Huvudmannaavgiften utgör $6\frac{2}{3}$ respektive $2\frac{1}{2}$ 0/0 av tjänstepensionsunderlaget. Familjepensionsavgiften utgör för man 40 kronor mer än $2\frac{2}{3}$ 0/0 av tjänstepensionsunderlaget och för kvinna 3 kronor mer än $\frac{1}{6}$ 0/0 av detsamma. Manlig lärare, som avgått med genast börjande tjänstepension, erlägger familjepensionsavgift med 30 kronor mer än 2 0/0 av tjänstepensionsunderlaget. Pensionsåldern är 60 år och för hel tjänstepension erfordras 33 tjänstår.

Föreslagna pensioneringsbestämmelser.

Pensioneringsgrunder. Enligt *skolöverstyrelsens* förslag skall den ifrågavarande personalen alltjämt vara inordnad under reglementet för statens pensionsanstalt. Överstyrelsen framhåller, att pensioneringen för närvarande omfattar jämväl vikarierande lärare. Genom de 1938 och 1939 i samband med genomförda lönerogleringar utfärdade särskilda pensionsreglementena för folkskollärare m. fl. samt för lärare vid högre kommunala skolor hade emellertid — med hänsyn till gällande begränsning av omfattningen av pensioneringen för civila statstjänstemän — den för vikarierande sådana lärare förut gällande pensionsrätten borttagits. I betraktande härav hade överstyrelsen ansett sig böra utgå ifrån att vid den nu föreslagna lönerogleringen för folkhögskolornas lärare den hittillsvarande pensionsrätten för vikarierande lärare borde upphöra.

Föredragande statsrådet har förutsatt, att pensionsbestämmelserna alltjämt skola vara intagna i reglementet för statens pensionsanstalt. Vad angår frågan om pensioneringens omfattning, har föredraganden vidare förklarat sig dela skolöverstyrelsens uppfattning, att den hittillsvarande pensionsrätten för vikarierande lärare bör upphöra.

Pensionsunderlag. Den föreslagna löneregleringen har i princip anknutits till 1935 års levnadskostnadsnivå, vilket innebär, att i de fasta lönebeloppen inräknats så stor del av nu utgående dyrtidstillägg, att det å de nya lönebeloppen utgående tillägget kan anpassas efter reglerna för det statliga rörliga tillägget.

Skolöverstyrelsen har med avseende å pensionsförmånerna ansett, att pensionsförhöjning I skulle bortfalla men dyrtids- och kristillägg fortfarande utgå enligt gällande bestämmelser. Överstyrelsen anför härom vidare i huvudsak följande:

Införandet av ett lönesystem med rörligt tillägg å lönerna syntes böra medföra ändrade bestämmelser i fråga om pensionsförmånernas belopp. Olika vägar för ernående av en skälig avvägning av nämnda belopp kunde emellertid tänkas. Vad som närmast kunde ifrågakomma vore, *antingen* att likasom hittills bestämma tjänstepensionsunderlaget till $\frac{2}{3}$ av den fasta lönen och låta å pensionen utgå rörligt tillägg efter samma procenttal som procenttalet för rörligt tillägg å lön, *eller ock* att bibehålla nuvarande system med dyrtidstillägg å pensionen men i stället bestämma tjänstepensionsunderlaget till ett något lägre belopp än $\frac{2}{3}$ av den fasta lönen. Skolöverstyrelsen hade för sin del stannat vid att förorda det senare alternativet, detta särskilt med hänsyn dätill att man icke för en enstaka, relativt fåtalig befattningshavsgrupp med pensionsrätt enligt reglementet för statens pensionsanstalt syntes böra övergå till ett nytt system med å ena sidan en högre relativ nivå för den fasta pensionen än för närvarande tillämpades men å andra sidan jämförelsevis lägre tillägg därå efter levnadskostnadernas växlingar.

I betraktande av att å tjänstepensionsförmånerna för närvarande utginge s. k. reglerat dyrtidstillägg och med utgångspunkt ifrån att övergången från ett avlöningssystem med reglerat dyrtidstillägg till ett avlöningssystem med rörligt tillägg kunde sägas innebära ett inarbetande av ungefär 10 procent dyrtidstillägg i de fasta lönerna hade överstyrelsen funnit, att med bibehållande av nu gällande regler för dyrtidstillägg å tjänstepensioner en skälig pensionsnivå för föreståndare och ämneslärare vid folkhögskolorna efter den föreslagna löneregleringen skulle kunna vinnas genom att bestämma tjänstepensionsunderlaget till 60 procent — i stället för nuvarande $66\frac{2}{3}$ procent — av den i författning bestämda fasta slutavlöningen, värdet av tillförsäkrad bostad med bränsle däri inräknat.

Föredragande statsrådet har anförts i huvudsak:

På de av skolöverstyrelsen anförda skälen anser jag mig böra biträda överstyrelsens förslag, att det nuvarande systemet med dyrtidstillägg å pensionerna bibehålles, men att tjänstepensionsunderlaget fastställes till ett något lägre belopp än $\frac{2}{3}$ av den fasta lönen. Jag har sålunda i princip icke något att erinra mot att tjänstepensionsunderlaget fastställes till 60 procent av den i författning bestämda fasta slutavlöningen, värdet av tillförsäkrad bostad med bränsle däri inräknat.

Pensionsavgifter. *Skolöverstyrelsen* har i sitt förslag icke ifrågasatt någon ändring i fråga om grunderna för pensionsavgifter för ifrågavarande befattningshavare.

Statskontoret har erinrat, att ämbetsverket i utlåtande den 9 oktober 1941 angående ifrågasatt pensionsrätt i statens pensionsanstalt för extra ordinarie lärare vid statsunderstödda handelsgymnasier föreslagit sådan jämkning av

§ 51 i anstaltens reglemente, att därefter en enhetlig tjänstepensionsavgift komme att uttagas, oavsett om befattningshavaren vore att anse som ordinarie eller extra ordinarie tjänsteman. En dylik ändring skulle även komma att föranleda en höjning av pensionsavgifterna för de extra ordinarie lärarna vid folkhögskolorna.

Föredragande statsrådet har anfört i huvudsak:

Enligt min mening tala starka skäl för att likställighet i avgiftshänseende bör åvägabringas mellan ordinarie och extra ordinarie lärare. En höjning av avgiftsprocenten för de icke-ordinarie lärarna vid folkhögskolorna är visserligen icke i och för sig påkallad av den nu föreslagna löne-regleringen, men å andra sidan skulle just dessa lärare få sina lönevillkor så avsevärt förbättrade, att det synes rimligt att samtidigt genomföra en sakligt sett fullt motiverad höjning av pensionsavgifterna. Jag får förden-skull föreslå, att likställighet i nu berörda hänseende genomföres för folk-högskollärarna.

Pensions- och tjänstålder. Såsom inledningsvis framhållits gäller för närvarande för lärarpersonalen vid folkhögskolorna en pensions-ålder av 60 år, varjämte för hel pension erfordras 33 tjänsteår. *Skolöverstyrelsen* har i sitt förslag erinrat om att samma bestämmelser gällde för, bland andra, lärare vid högre folkskolor före den för dem år 1938 beslutade löneregleringen. Vid den i samband med nämnda lönereglering företagna revideringen av pensionsbestämmelserna för dessa skolors lärare beslöts, i anslutning till motsvarande reglering av pensionsvillkoren på det statliga undervisningsväsendets område, dels en höjning av pensionsåldern till 63 år för lärare i gymnastik och sång samt till 65 år för övriga lärare, dels ock en sänkning av tjänståldern till 30 år. En liknande ändring av åldersbestämmelserna borde enligt överstyrelsens mening vid löneregleringen för folkhögskolorna företagas i fråga om dessa skolors lärare, och ändringen borde avse jämväl fast anställd ämneslärare vid folkhögskolans specialkurs för lantbruksstuderande.

Föredragande statsrådet har anfört:

Skolöverstyrelsen har med sitt förslag om höjning av pensionsåldern samt om nedsättning av antalet tjänstår för hel pension för folkhögskolornas lärare åsyftat att åstadkomma likställighet med andra lärarkategorier. I princip ansluter jag mig till förslaget om höjd pensionsålder för folkhögskollärarna. Emellertid må framhållas, att vid genomförandet av motsvarande höjning av pensionsåldern för lärare vid de högre kommunala skolorna även behandlades frågan om behovet av särskilda övergångsanordningar. Några övergångsbestämmelser ansågos icke påkallade, men därvid framhölls den möjlighet till förtidsavgång, högst fem år före pensionsåldern, som förefunnnes enligt de i det föreslagna tjänstepensionsreglementet intagna bestämmelserna om förtidspension. Visserligen finnes även enligt reglementet för statens pensionsanstalt möjlighet till avgång före pensionsåldern, men i dylikt fall får befattningshavaren vidkännas en avsevärd försämring i sin pensionsrätt, som saknar motsvarighet i tjänstepensionsreglementet för de högre kommunala skolorna. Nu anförda omständighet gör det tveksamt, huruvida det kan anses lämpligt att för närvarande vidtaga någon höjning av pensionsåldern för folkhögskolornas lärare. Genomförande av förslaget har även

bestämt avstyrkts av styrelsen för svenska folkhögskolans lärarförening, innan rätt till förtidspension enligt nyssberörda förmånligare grunder införts för nu ifrågavarande lärarpersonal. Då bestämmelserna i pensionsanstaltens reglemente om pensionsålder och förtidspension torde bli föremål för undersökning vid den kommande utredningen om pensionsanstaltens verksamhet, anser jag övervägande skäl tala för att någon höjning av pensionsåldern för folkhögskollärarna icke för närvarande genomföres. Jag förutsätter, att, därest en höjning av pensionsåldern framdeles kommer till stånd, samtliga då vid folkhögskolorna anställda lärare skola vara skyldiga att utan särskilda övergångsanordningar underkasta sig en dylik höjning. I avbidan härå synes mig nuvarande föreskrift om antalet tjänstår för erhållande av hel pension böra tillsvidare bibehållas.

Övergångsbestämmelser. *Föredragande statsrådet* har i förevarande hänseende anfört följande:

Den föreslagna löneregleringen för lärarpersonalen vid folkhögskolorna avses skola träda i kraft den 1 oktober 1942. Med hänsyn härtill bör givetvis pensionsregleringen genomföras från och med samma dag.

Med den ståndpunkt jag förut intagit beträffande förslaget om höjd pensionsålder för folkhögskollärarna, bli de nu föreslagna pensionsbestämmelserna, bortsett från höjningen av pensionsavgiften för extra ordinarie lärare, förmånligare för befattningshavarna än nuvarande bestämmelser. Något direkt behov av särskilda övergångsanordningar torde med hänsyn härtill knappast vara för handen. Jag har dock icke något att erinra mot att i anslutning till pensionsanstaltens förslag sådana lärare, vilka i samband med indragningen från och med den 1 juli 1926 av dövstumläraernas pensionsanstalt anmält sig önska kvarstå vid pensionsrätt enligt reglementet för denna anstalt, medgivas valfrihet att övergå på de nu föreslagna pensionsföreskrifterna eller att stå kvar på hittillsvarande bestämmelser. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att i avseende å nu berörda och i övrigt erforderliga övergångsanordningar meddela de föreskrifter, som må finnas påkallade.

II. Lantbruksundervisningsanstalterna.

Förslaget i fråga om pensionsreglering för lärarpersonalen vid lantbruksundervisningsanstalterna bygger på ett av *lantbruksstyrelsen* den 20 april 1942 avgivet förslag, varöver utlåtanden avgivits av *statskontoret* och *statens pensionsanstalt*.

Nuvarande pensioneringsbestämmelser.

Föreståndare, ämneslärare och extra ordinarie ämneslärare vid lantbruksundervisningsanstalterna — lantbruks-, lantmanna- och lanthushållsskolorna — äro för närvarande underkastade bestämmelserna i kap. VII i reglementet för statens pensionsanstalt, varvid anslutningen till anstalten är obligatorisk.

Tjänste- och familjepensionsunderlagen bestämmas enligt samma regler, som förut angivits för lärarpersonalen vid folkhögskolorna. De för sistnäm-

da personal i fråga om tilläggsförmåner gällande grunderna äro även tillämpliga å befattningshavare vid lantbruksundervisningsanstalterna. I årliga avgifter erlägges av befattningshavaren $3\frac{1}{3}$ % av tjänstepensionsunderlaget samt av manlig befattningshavare 18 % och av kvinnlig befattningshavare 1 % av familjepensionsunderlaget. Föreståndare och lärare vid lantmannaskola, som den 31 december 1920 voro delägare i dövsstumlärarnas pensionsanstalt, erlägga dock avgift för familjepension med $13\frac{1}{3}$ % av familjepensionsunderlaget. Pensionerad sådan befattningshavare erlägger familjepensionsavgift med 10 % av familjepensionsunderlaget. Huvudmannaavgiften är $3\frac{1}{3}$ % av tjänstepensionsunderlaget. Pensionsåldern är för manlig befattningshavare 65 år och för kvinnlig befattningshavare 60 år. För hel tjänstepension fordras 33 respektive 30 tjänstår. Vid bristande tjänstår bestämmes tjänstepensionen genom försäkringsteknisk beräkning.

Föreslagna pensioneringsbestämmelser.

Pensioneringsgrunder. *Lantbruksstyrelsen* har föreslagit, att lärarna vid de ifrågavarande lantbruksundervisningsanstalterna alltjämt skola vara underkastade bestämmelserna i kap. VII i reglementet för statens pensionsanstalt. *Föredragande statsrådet* har biträtt detta förslag.

Pensionsunderlag. *Lantbruksstyrelsen* har ansett, att tjänstepensionsunderlaget även för lantbruksundervisningsanstalternas befattningshavare borde fastställas till 60 % av slutlönen. *Föredragande statsrådet* har tillstyrkt förslaget i denna del.

Pensions- och tjänstålder. Enligt *lantbruksstyrelsens* mening borde de kvinnliga lärarnas pensionsålder tillsvidare bibehållas vid 60 år. Om tjänståldern för lärare vid folkhögskolor fastställdes till 30 år, borde samma tjänstålder fastställas för de manliga lärarna vid lantbruksundervisningsanstalterna.

Föredragande statsrådet har anfört:

Då jag i det föregående ansett mig icke böra för närvarande tillstyrka förslaget om sänkning av tjänståldern för folkhögskollärarna från 33 till 30 år, förordar jag, att även för de manliga lärarna vid lantbruksundervisningsanstalterna bibehålles nuvarande bestämmelse om att för hel pension erfordras 33 tjänstår.

Övergångsbestämmelser. *Föredragande statsrådet* har i förevärande hänseende anfört:

De nu ifrågasatta pensionsbestämmelserna böra i likhet med den föreslagna löneregleringen för lärarna vid lantbruksundervisningsanstalterna träda i kraft den 1 november 1942.

Lantbruksstyrelsen har förordat en övergångsbestämmelse för möjliggörande av tillämpning av de nya pensionsunderlagen på tjänstetid i befattningar, som frånträts före pensionsregleringen. Mot detta förslag har statens pensionsanstalt framställt erinringar, vilka synas mig befogade. Jag anser mig sålunda i likhet med pensionsanstalten icke kunna tillstyrka *lantbruksstyrelsens* förslag i nu berörda hänseende. Såsom pensionsanstalten framhållit, bör emellertid, då hänsyn skall tagas till tjänstepensionsunderlag i före löneregleringen frånträdd befattning, i underlaget inräknas därå belöpande s. k. pensionsförhöjning I.

Vissa ytterligare pensionsfrågor.

I propositionen nr 313 om lönereglering för lärarpersonalen vid de statsunderstödda lantbruksundervisningsanstalterna har i avvaktan på inom lantbruksstyrelsen pågående utredning om den högre undervisningen på lanthushållningsområdet förordats en provisorisk lönereglering för lärarinnepersonalen vid lanthushållningsseminariet å Rimforsa. Därvid ha vid avvägningen av lönebeloppen tillämpats samma principer som beträffande de statsunderstödda lantbruksundervisningsanstalterna. Vidare ha i propositionen föreslagits åtgärder i syfte att den för närvarande i avlöningshänseende rådande likställigheten mellan lärarpersonalen vid den statliga lantbruksskolan vid Ultuna och motsvarande personal vid de statsunderstödda lantbruksskolorna även i fortsättningen bibehålles.

Lantbruksstyrelsens förut omförmälda löne- och pensionsregleringsförslag omfattar icke Rimforsaseminarier eller lantbruksskolan vid Ultuna.

Föredragande statsrådet har anfört:

De föreslagna provisoriska löneregleringarna för lärarpersonal vid lanthushållningsseminariet å Rimforsa och vid lantbruksskolan vid Ultuna påkalla vissa föreskrifter beträffande befattningshavarnas pensionsvillkor. Såsom statens pensionsanstalt framhållit, borde lärarna vid sistnämnda läroanstalt, vilka äro statsanställda, i princip inordnas under allmänna tjänste- och familjepensionsreglementena. Detta torde dock böra ske först i samband med att befattningarna underkastas bestämmelserna i civila avlöningsreglementet eller civila icke-ordinariereglementet, vilket emellertid icke ifrågasatts i förevarande sammanhang. Jag förutsätter sålunda icke någon annan ändring i pensionsvillkoren för lärarna vid nu ifrågavarande två läroanstalter än som erfordras på grund av de föreslagna löneförhöjningarna.

I likhet med vad jag i det föregående förordat beträffande de statsunderstödda lantbruksundervisningsanstalterna föreslår jag, att pensionsunderlagen bestämmas till 60 procent av slutlönen. Då de höjningar av pensionsunderlagen, som komma att genomföras, äro en följd av en av Kungl. Maj:t och riksdagen beslutad lönereglering, förutsätter jag, att någon engångsavgift enligt § 9 mom. 4 i reglementet för statens pensionsanstalt icke skall uttagas av vederbörande huvudman.

Vid hänsynstagande till tjänstepensionsunderlag i före löneregleringen frånträdd befattning bör, på sätt i det föregående förordats, i underlaget inräknas därå belöpande s. k. pensionsförhöjning I.

Utskottets yttrande.

De i föreliggande proposition framlagda förslagen till pensionsreglering för lärarpersonalen vid dels folkhögskolorna, dels ock vissa lantbruksundervisningsanstalter äro föranledda av de förslag till lönereglering för nämnda befattningshavare, vilka förelagts riksdagen genom propositionerna nr 274 och 313. Utskottet får erinra, att löneregleringsförslagen i huvudsak tillstyrkts av vederbörande utskott (statsutsk. utl. nr 213; jordbruksutsk. utl. nr 57) samt att riksdagen numera bifallit nämnda utlåtanden.

Propositionen utgår från förutsättningen, att pensionsregleringen för ifrågavarande personal erhåller provisorisk karaktär i avvaktan på resultatet av

den utredning rörande statens pensionsanstalts verksamhet, som är avsedd att inom en nära framtid komma till stånd. Utskottet delar den uppfattning i nu angivna hänseende, på vilken det föreliggande förslaget grundats, och finner sig således kunna tillstyrka, att pensioneringen för närvarande begränsas till sådana åtgärder, som äga ett mera omedelbart samband med den blivande löneregleringen.

Med avseende å pensioneringens omfattning innebär det föreliggande förslaget, såvitt angår folkhögskolorna, att den hittillsvarande pensionsrätten för vikarierande lärare skall upphöra. De skäl, som åberopats till stöd här för, nämligen att den tidigare gällande pensionsrätten för vikarierande lärare vid folkskolor och högre kommunala skolor slopats i samband med 1938 och 1939 års pensionsregleringar för personalen vid dessa skolor, hava synts utskottet bärande, varför utskottet vill giva sin anslutning till förslaget i denna del. Vad den fasta pensionen beträffar är denna — såväl för personalen vid folkhögskolorna som för lantbruksundervisningsanstaltens personal — för närvarande bestämd att motsvara två tredjedelar av den fasta lönen. Då det nuvarande systemet med dyrtidstillägg å pensionerna avses skola bibehållas, under det att å lönerna skulle utgå rörligt tillägg, som beräknas efter ett väsentligt lägre procenttal än det, efter vilket dyrtidstillägg å pension utgår, har en skälig pensionsnivå ansetts kunna vinnas genom att tjänstepensionsunderlaget fastställas till 60 procent av den i författning bestämda fasta slutavlöningen. Emot detta förslag är från utskottets sida icke något att erinra. De skäl, som i propositionen anförts till stöd för ett bibehållande av nuvarande pensionsåldrar och tjänståldrar i pensionshänseende, hava ävenledes synts utskottet böra godtagas. Vad propositionen i övrigt innehåller har icke givit utskottet anledning till särskilt uttalande.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 30 juni 1942.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar Åkerberg, Berling, Sandén*, Sundvik*, Nordenson*, Bodin och Sylwan;

från andra kammaren: herrar Holmgren*, Paulsen, K. A. Westman, Hall*, Andersson i Munkaljungby*, Hilding, Eriksson i Sandby* och Sundberg.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.